

ΤΟ ΜΕΓΑ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ.

Το περιβόητον τούτο τῆς ἀρχαιότητος μνημείον ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ βόρειον σύνορον τῆς Κίνας, χωρίζον τὸν τόπον αὐτὸν ἀπὸ τὴν Ταρταρίαν. Τὸ μῆκος αὐτῆ λογαριάζεται ὑπὲρ τὰ 1500 μίλια· κατὰ δὲ τὸ ὕψος διαφέρει ἀπὸ ἐννέα ἕως ἐνδεκά πήχεις, ἐνῶ τὸ πάχος ἢ πλάτος αὐτοῦ εἶναι σχεδὸν ἑπτὰ πήχων. Καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος εἶναι ἀνηγεγμένοι πύργοι, ἀπέχοντες ἀλλ' ἀλλήλων περὶ τοὺς ἑκατὸν τριάκοντα πήχεις.

Ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν διαβαίνει, εἶναι ἀγρία καὶ λοφώδης· εἰς τόπους δὲ τινὰς εἶναι κτισμένον ἐπὶ τῶν ἀποκρήνων πλευρῶν ὄρεων, ἀποδοχιλίους ἕως δοχιλίους πεντακοσίους πήχεις ὑπὲρ τὸ ἐπίπεδον τῆς θαλάσσης· ἀναβαίνει ἐπάνω εἰς τὰς κορυφάς των, καὶ πάλιν καταβαίνει εἰς τὰς κοιλάδας· περὶ τῶν ποταμῶν τινά, σχηματίζει καμάρην εὐμεγέθη· μέρη εὐρύχωρα γῆς λιμνώδους ἀντιβάλλαν κάποτε μεγάλα ἐμπόδια εἰς τὴν πρῶσθον τῶν ἀρχιτεκτόνων· ἀλλ' αἱ δυσκολίαι ὅλαι αὐταὶ νικηθήσαν ἀπὸ τὴν προσκαρτέρησιν αὐτῶν, καὶ τὸ γιγαντικὸν ἐπιχειρήμα ἐτελειώθη εἰς πένταετες διάστημα. Πρὸς κατορθώσιν ταῦ ἔργου τούτου, ἠγγαρεύθη πᾶς τρίτος ἄνθρωπος εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν, καὶ δουλεύη ἑωσὺ τὸ ἔργον νὰ τελειωθῆ.

Ἀρχὴ τοῦ κραταιοῦ τούτου ἀχυρώματος ἐστάθη προπύργιον πέτρινον μεγαλότατον, ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἀνεγερθὲν, εἰς ἐπαρχίαν τινὰ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πεκίνου. Λέγεται δὲ ὅτι ἐκτίσθη πρὸ περίπου 2000 ἐτῶν, ἀπὸ τῶν πρῶτων Κινικῶν αὐτοκράτορα ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Τζίν, με σκοπὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἐφόδους τῶν Ταρτάρων, οἵτινες εἶχαν ἀδιακόπως ἐνοχλήσειν τοὺς κατοίκους τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν τῆς Κίνας. Εἰς μέρη τικά, ὅπου ἡ χώρα εἶναι πλέον ἀδύνατος, τὸ τεῖχος ἐδιπλοῦτο, κάποτε δὲ καὶ ἐτριπλοῦτο, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως.

Τὸ 1212 οἱ Μογγόλοι ἐβίασαν τὸ τεῖχος, εἰσέβαλαν ἕως τὸ Πεκίνον, καὶ ἐνίκησαν σφετέρημα ἀπὸ 300,000 ἀνδρῶν. Μετὰ πολλὰς δὲ μεταβολὰς τύχης, ὁ ἔσχατος Κινικὸς αὐτοκράτωρ, ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ του, καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ταρτάρων, ἠράνισεν ἑαυτὸν ἅμω μετὰ τὴν βασιλισσάν καὶ θυγατέρα του ἢ τὴν αὐτοκρατορία ἐκυβερνήθη ἔκτοτε ὑπὸ Ταρτάρου μονάρχου· ἂν καὶ, ἐπιπρὸς μετέφεραν τὴν καθέδραν τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὸ Πεκίνον, καὶ οἰκιστοποίησαν τὴν Κινικὴν γλῶσσαν, ἔβη, καὶ ἔβη, οἱ Ταρταροὶ φαίνονται μᾶλλον ὡς ἐπισημάντες μετὰ τοὺς Σίνας, παρὰ ὡς νικῆσαντες

αὐτούς. Τὸ τεῖχος μένει ἀκόμη εἰς τόσον ἐξαιρέτητον κατάστασιν, ὥστε πιθανὸν ὅτι ἐπεσκευάσθη πολλάκις, ἀφοῦ πρῶτον ἀνηγέρθη.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΣΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΥΣΣΙΑΣ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ, βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, ἐνοχλούμενος ἀπὸ μύλον, ὅστις ἐμπόδιζε τὴν θείαν ἀπὸ τὰ παράθυρα ἐνὸς τῶν βασιλικῶν παλατιῶν, ἔστειλε νὰ ἐρωτήσῃ εἰς ποίαν τιμὴν ἤθελε τὸν πωλῆσιν ὁ κτήτωρ αὐτοῦ. Ἄν τὸν πωλῶ εἰς κάμειαν τιμὴν, ἀπεκρίθη ὁ ἀφοβὸς Προῦσπος· ὁ δὲ Φριδερίκος, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ὀργῆς του, ἐπρόσταξε νὰ τὸν κρημνίσωσιν. Ἄς τὸν κρημνίσῃ, εἶπεν ὁ μυλωνᾶς, ἡσυχῶς διπλῶν τὰς χεῖράς του· ἀλλ' εἰς τὴν Προυσσίαν ὑπάρχον νόμοι· παράπαντα δὲ ἤρχισεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ μονάρχου, τῆς ὁποίας ἡ ἔκβασις ἦτον, ὅτι τὸ δικαστήριον κατέδικασε τὸν Φριδερίκον νὰ ἀνοικοδομήσῃ τὸν μύλον, καὶ νὰ πληρώσῃ προσέτι μεγάλην ποσότητα ἀργυρίου ὡς ἀνταμοιβὴν διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε κάμειν ἀδικίαν. Ἐλυπήθη μὲν ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἔδειξε τὴν μεγαλοψυχίαν του εἰπὼν εἰς τοὺς ἀυλικούς του, Ἐγὼ βλέπων ὅτι ὑπάρχον εἰς τὴν βασιλείαν μου δίκαιοι νόμοι, καὶ δίκαιοι κριταί.

Εἰς ὅλους τοὺς εἰδήμονας τῆς Προυσσιτικῆς ἱστορίας εἶναι πασίγνωστον τὸ προηγουμένον ἀνέκδοτον· ἀλλ' ἦτον ἀνάγκη νὰ τὰ ἱστορήσωμεν ἔδῳ ὡς εἰσαγωγήν εἰς τὸ ἐπόμενον.—Πρὸ περίπου ἑπτὰ χρόνων, ὁ ἀλόγος καὶ κληρονόμος τοῦ τιμίου μελωνᾶ, Φράγκος τᾶνομα, περιπεσὼν εἰς δεινὰς χρηματικὰς περιστάσεις ἐξ αἰτίας τῶν πολέμων, ἔγραψε πρὸς τὸν παρόντα βασιλέα τῆς Προυσσίας, ἐκθυμίζων αὐτὸν πῶς ἀπέβαλεν ὁ πρόγονός του τὴν πρῶτασιν τοῦ Μεγάλου Φριδερίκου, καὶ λέγων ὅτι, ἂν εἶχε τώρα ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης παρομοίαν ἐπιθυμίαν ν' ἀποκτήσῃ τὸν μύλον, ἤθελε τοῦ τὸν πωλῆσιν με ἀκρα εὐχαρίστησιν. Ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν ἀμέσῳ ἰδιοχείρως τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν—

Ἀγαπητέ μου γείτον,—Ἄν ἐμπορῶ νὰ σ' ἀφήσω νὰ πωλήσῃς τὸν μύλον· πρέπει νὰ μὴν εἰς τὴν οἰκογενεὴν σας ὅσον καιρὸν ὑπάρχει ἐ αὐτῆς μέλος· διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Πρωσσίας. Ἀυτοῦμαι ὁμως, ἀκούων ὅτι εἶρησκεσαι εἰς δεινὰς χρηματικὰς περιστάσεις· ὅθεν σὲ στέλλω 6000 τάλλαρα διὰ νὰ βάλῃς εἰς τὰς τὰς ὑποθέσεις σου, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει σ' ἀρκέσειν ἢ ποσότης αὐτῆ.

Ἐστοχάζου με πάντοτε τὸν φιλόσοφον σὺ γείτονα,

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΝ ΓΥΛΙΕΛΜΟΝ.